

Odluka:
Rev 842/2021-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 842/2021-2
ECLI broj: ECLI:HR:VSRH:2021:5058
Datum odluke: 31.08.2021
Vrsta odluke: Rješenje
Vrsta predmeta: Građanski - revizija
Odjel: GRAĐANSKI ODJEL
[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Rev 842/2021-2

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 842/2021-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan predsjednice vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, dr. sc. Jadranka Juga člana vijeća, Slavka Pavkovića člana vijeća i Damira Kontreca člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja - protutuženika (dalje u tekstu: tužitelja) J. S. pok. M. iz S., OIB: ..., zastupanog po punomoćnicima V. Lj. i Ž. V., odvjetnicima u S., i punomoćniku M. K., odvjetniku u Odvjetničkom društvu P. i partneri iz Z., protiv tuženika - protutužitelja (dalje u tekstu: tuženika) B. d.d. T., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku M. G., odvjetniku u S., radi nedopuštenosti odluke o otkazu ugovora o radu te po protutužbi radi sudskog raskida ugovora o radu, odlučujući o revizijama tužitelja izjavljenim protiv presude Županijskog suda u Splitu broj GŽ R-1162/20-2 od 25. ožujka 2021. kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Splitu broj Pr-419/19 od 24. srpnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 31. kolovoza 2021.

riješio je:

I. Djelomično se prihvaća revizija tužitelja te se ukida presuda Županijskog suda u Splitu broj GŽ R-1162/20 od 25. ožujka 2021. u dijelu kojim je potvrđena točka II., III. i IV. presude Općinskog suda u Splitu broj Pr-419/19 od 24. srpnja 2020., te točka II., III. i IV. presude Općinskog suda u Splitu broj Pr-419/19 od 24. srpnja 2020., te se u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. Djelomično se odbacuje revizija tužitelja u dijelu stavka 1. presude Županijskog suda u Splitu broj GŽ R-1162/20-2 od 25. ožujka 2021. u dijelu kojim je potvrđena točka I. presude Općinskog suda u Splitu broj Pr-419/19 od 24. srpnja 2020.

III. O troškovima postupka povodom revizije odlučit će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom je suđeno:

„I. Utvrđuje se da nije dopušten, te da nije zakonit izvanredni otkaz Ugovora o radu od 16. srpnja 2012. god., koji Ugovor o radu je pod

brojem 165/05, sklopljen dana 04. srpnja 2005. god. između tužitelja i tuženika, na neodređeno vrijeme, pa radni odnos nije prestao i tuženik je dužan vratiti tužitelja na posao voditelja objekta A., sve sukladno citiranom Ugovoru o radu, i u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju iznos od 11.941,00 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presuđenja, tj. 24. srpnja 2020. god. pa do isplate sa zakonskom kamatom po stopi određenoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena.

Za više zatraženi iznos od 123.059,00 kn tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika odbija se kao neosnovan.

III. Usvaja se protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja koji glasi:

"Ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen između stranaka 04. srpnja 2005. god. pod posl.br. 165/05 raskida se i radni odnos tužitelju-protutuženiku J. S. prestaje s danom 02. kolovoza 2012. god."

IV. Svaka stranka snosi svoj parnični trošak."

2. Drugostupanjskom presudom odbijene su žalbe tužitelja i dopuna žalbe tužitelja i žalba tuženika kao neosnovane i potvrđena je prvostupanjska presuda.

3. Protiv dijela drugostupanjske presude kojim je njegova žalba odbijena kao neosnovana reviziju je izjavio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava na temelju čl. 382. a. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19 - dalje: ZPP) s prijedlogom da se ista preinači podredno da se ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

4. Tuženik nije odgovorio na reviziju.

5. Revizija tužitelja je djelomično nedopuštena a djelomično osnovana.

6. Prema odredbi čl. 391. st. 2. ZPP u povodu revizije iz čl. 382. a. ZPP revizijski sud ispituje presudu samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

7. Predmet postupka je zahtjev tužitelja radi utvrđenja da je nedopuštena odluka tuženika od 16. srpnja 2012. kojom je izvanredno otkazan ugovor o radu tužitelju te da stoga radni odnos nije prestao i tuženik dužan vratiti tužitelja na posao sukladno Ugovoru o radu, kao i protutužbeni zahtjev za sudski raskid ugovora o radu s danom 2. kolovoza 2012. te podredni zahtjev tužitelja za naknadu štete.

8. U postupku pred nižestupanjskim sudovima je utvrđeno:

- da je tuženik dao tužitelju izvanredni otkaz Ugovora o radu 16. srpnja 2012., sklopljenog između stranaka na neodređeno vrijeme pod brojem 165/05 04. srpnja 2005.,

- da je tužitelj 2. srpnja 2012. u ranim jutarnjim satima (05,09 sati), na autobusnoj postaji radnika tuženika verbalno napao radnicu tuženika Lj. B. što je ova shvatila kao grubu i opasnu prijetnju, a što je opravdano dovelo do poremećaja procesa rada te da su narušeni kolegijalni odnosi koji narušavaju i ugled tuženika kao poslodavca te stoga navedeno ponašanje tužitelja da predstavlja osobito važnu činjenicu zbog koje nastavak radnog odnosa tužitelja kod tuženika nije moguć, a čime je ostvaren razlog za izvanredno otkazivanje ugovora o radu;

- da je tužitelj u srpnju 2012. imao 63 godine života, te je stoga spadao u kategoriju radnika navedenih u čl. 150. st. 4. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 149/09, 61/11, 82/12 dalje ZR), kojima se ugovor o radu može otkazati samo uz prethodnu suglasnost radničkog vijeća,

- da je suglasnost radničkog vijeća izostala, jer se sindikalni povjerenik B. usprotivio namjeravanoj odluci tuženika te je stoga tuženik kao poslodavac ne dobivši suglasnost sindikalnog povjerenika trebao suglasnost za otkazivanje ugovora o radu osobi starijoj od 60 godina ishoditi putem sudske, tj. arbitražne odluke, što je u konkretnom slučaju izostalo, jer tuženik takav postupak nije pokrenuo,

- da je tužitelj 2. kolovoza 2012. objavio kod HZMO-a tužitelja kao radnika,

- da je u ovom postupku Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Trogiru, odlukom br. Pr-578/15 od 20. ožujka 2017. odbio glavni i podredni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, kao i protutužbeni zahtjev tuženika te odbio kao neosnovan i prijedlog za određivanje privremene mjere, koju odluku je potvrdio Županijski sud u Splitu odlukom br. Gžr-452/17 od 11. siječnja 2018. dok je odlučujući o revizijama tužitelja, Vrhovni sud Republike Hrvatske odlukom br. Revr 455/18 od 15. svibnja 2019. prihvatio reviziju tužitelja i ukinuo presudu Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Trogiru posl. br. Pr-578/15 od 20. ožujka 2017. god., kao i presudu Županijskog suda u Splitu pod posl. br. Gžr-452/17 od 11. siječnja 2018. god., te predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

9. Na temelju ovako utvrđenog činjeničnog stanja sudovi su prihvatili tužbeni zahtjev te utvrdili da nije dopušten niti zakonit izvanredni otkaz Ugovora o radu od 16. srpnja 2012., koji su 4. srpnja 2005. sklopili tužitelj i tuženik te da stoga radni odnos nije prestao i da je tuženik dužan vratiti tužitelja na posao voditelja objekta A., sve sukladno citiranom Ugovoru o radu.

9.1. Sudovi su istovremeno prihvatili i protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja te utvrdili da se Ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen između stranaka 4. srpnja 2005. pod posl.br. 165/05 raskida i radni odnos tužitelju-protutuženiku J. S. prestaje s danom 2. kolovoza 2012. Sudovi naložili tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 11.941,00 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na ime naknade štete radi sudskog raskida ugovora o radu, dok je za više zatraženi iznos od 123,059,00 kn tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika odbijen kao neosnovan.

10. Osporavajući pravilnost pobijane presude u dijelu u kojem je njegova žalba odbijena, tužitelj u reviziji osporava i dio drugostupanjske odluke kojim je potvrđena prvostupanjska odluka, a kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev i naloženo tuženiku vratiti tužitelja na posao voditelja objekta A. navodeći kako je njegov radni odnos prestao po samom zakonu 15. studenog 2017. kada je tužitelj navršio 65 godina života.

10.1. Tužitelj je u tom dijelu tužbenog zahtjeva uspio u sporu. Nema pravnog interesa za podnošenje revizije stranka koja je uspjela u parnici, pa je revizija tužitelja u tom dijelu nedopuštena. Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 392. st. 1. ZPP, valjalo reviziju tužitelja u tom dijelu odbaciti kao nedopuštenu.

11. Tužitelj u reviziji pobija i dio drugostupanjske odluke kojom je potvrđena prvostupanjska odluka u točki III. izreke odnosno dio kojim je prihvaćen protutužbeni zahtjev tuženika za utvrđenjem sudskog raskida ugovora o radu.

12. Osnovano se tužitelj poziva na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. To stoga što presuda u tom dijelu ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

13.1. Naime, drugostupanjski sud je potvrdio prvostupanjsku odluku kojom je utvrđena kao nedopuštena odluka tuženika od 16. srpnja 2012. kojom je izvanredno otkazan ugovor o radu tužitelju te je utvrđeno da stoga radni odnos nije prestao te je tuženik dužan vratiti tužitelja na posao sukladno Ugovoru o radu, dok je istovremeno točkom III. prihvaćen i protutužbeni zahtjev za sudskim raskidom ugovora o radu i to s danom 2. kolovoza 2012.

13.2. Sudovi takvu odluku obrazlažu stajalištem da je tuženiku neprihvatljivo zadržati tužitelja na radu te da stoga prihvaćaju protutužbeni zahtjev te utvrđuju sudski raskid predmetnog ugovora o radu sa danom 2. kolovoza 2012. kao danom kada je tuženik tužitelja odjavio kod HZMO.

14. Ostaje međutim nejasno te se iz obrazloženja nižestupanjskih presuda ne može ispitati zašto sudovi istovremeno utvrđuju da je odluka tuženika od 16. srpnja 2012. kojom je izvanredno otkazan ugovor o radu tužitelju nedopuštena, da stoga radni odnos nije prestao te da je tuženik dužan vratiti tužitelja na posao i utvrđuju sudski raskid ugovora o radu s danom 2. kolovoza 2012. kada je tuženik odjavio tužitelja na HZMO.

15. Prilikom donošenja nove odluke nižestupanjski sudovi će posebno uzeti u obzir da je tuženik 2. kolovoza 2012. odjavio tužitelja na HZMO upravo radi izvanrednog otkaza kojeg su sudovi utvrdili kao nedopuštenog, kao i činjenicu da je u postupku utvrđeno da je tužitelj 2014. navršio 65 godina te time ispunio uvjete za starosnu mirovinu (pritom se također upućuje uzeti u obzir odluku Ustavnog suda RH broj U-III-1344/2019 od 20. listopada 2020.).

16. Kako je drugostupanjski sud odlučujući o žalbi tužitelja na prvostupanjsku presudu glede žalbenih navoda, a koji se odnose na ovakvo nejasno postupanje prvostupanjskog suda, propustio dati valjane razloge zbog kojih je ocijenio opravdanim takvu odluku prvostupanjskog suda, to je pobijana presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, jer razlozi koji su u njoj izneseni, a glede žalbenih prigovora tužitelja nisu jasni i razumljivi.

17. Obzirom da je ukinuta odluka sudova kojom je utvrđen sudski raskid predmetnog ugovora o radu, to je ovom odlukom valjalo ukinuti i odluku sudova kojom je tužitelju dosuđena naknada štete u iznosu 11.941,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom a koja se sukladno čl. 117. st. 2. ZR dosuđuje radniku u slučaju sudskog raskida ugovora o radu.

18. Slijedom navedenog trebalo je obje nižestupanjske presude djelomično ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, sve na temelju odredbe čl. 394. st. 1. ZPP-a.

Zagreb, 31. kolovoza 2021.

Predsjednica vijeća:
Katarina Buljan, v. r.